

Staan voor je geloof

*Gezamenlijke viering Jemaat Protestan PERKI Den Haag en Protestantse Wijkgemeente Christus
Triumfatorkerk, 16 juni 2024*

Voorgangers: ds. Burret Olde en ds. Jaap van den Akker

Met medewerking van: PERKI-koor Nafiri, olv Nathalie Saaba en Roelfien Folkersma (vleugel en orgel)

- Welkomstwoord door de twee ouderlingen
- Lied 'Jezus roept hier mensen samen (Lied 975: 1, 2 en 3)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag Psalm 27: 1 en 7 (Indonesisch)

- Gebed om ontferming

Wees met ons, God,
Als we ons geloof moeten verdedigen
en we het moeilijk vinden Jezus te blijven volgen.

Wees met ons, God,
als we de dood in de ogen kijken
en geen mens ons nog steunen kan.

Wees met ons, God,
als we overgeleverd zijn aan stemmen
die ons willen tenietdoen,
stemmen van buiten of stemmen in onszelf.

Wees met ons, God,
als de bron van ons leven dreigt op te drogen,
als de grond onder onze voeten verdwijnt,
als onze menselijke kracht afneemt.

Eeuwige God,
wees ons bron van leven,
ons levenslicht.
Amen

- Glorialied 'Dank, dank nu allen God' / Sekarang Bersyukur (Lied 704, KJ 287a)

WOORD

- Gebed op de opening van de Schriften
- Inleiding op het thema: Staan voor je geloof

Een citaat uit de krant van afgelopen woensdag (Trouw, 12 juni 2024):

"In een ruime kamer in het spelersshotel komt een groep spelers van het Nederlands elftal samen. Het is een paar uur voor de wedstrijd. De deur gaat dicht. Cody Gakpo slaat een bijbel open en begint voor te lezen. Een andere keer kiest Virgil van Dijk een fragment, of Georginio Wijnaldum. Een van de andere aanwezigen, bijvoorbeeld Wout Weghorst of Memphis Depay, vraagt in een gebed om steun aan God. De spelers bidden samen in deze intieme setting. Op het WK in Qatar ging het zo, voor elke wedstrijd." En de komende weken waarschijnlijk ook in en hotel in Wolfburg.

Er was een tijd dat uitkomen voor je geloof door veel mensen vreemd werd gevonden. Of opdringerig. Bij het Nederlands elftal lijkt er de afgelopen jaren het een en ander veranderd.

Memphis Depay viert elk doelpunt met eerst de vingers in zijn oren en vervolgens wijzend naar boven – hij dank God voor zijn doelpunt.

Tegelijkertijd wordt er nog vaak erg verbaasd gereageerd als ik fluit voor een indirecte vrije trap als er op het veld gevloekt wordt of gescholden met een ernstige ziekte. Veel voetballers hebben geen idee dat dat voor andere voetballers (of de scheidsrechter) vervelend kan zijn.

Ook hoor ik verhalen van mensen die er later achter komen dat het feit dat ze naar de kerk gaan een gespreksonderwerp om iemand wel of niet aan te nemen. Met de aarzeling of zo'n gelovig iemand wel in het team past.

En zelf ervaar ik het ook altijd weer een drempel om om stilte te vragen voor een maaltijd als ik met een gemengde groep mensen rond de tafel zit.

Het thema van deze zondag is 'staan voor je geloof'. Herkend u deze voorbeelden? Heeft u een voorbeeld van waar u het moeilijk vindt om voor uw geloof uit te komen? En waar heeft u dat juist met verve gedaan – omdat u zich daartoe geroepen voelde?

- Lied: In the Lord I'll be ever thankful (Taizé 17, *Hemelhoog* 559)
- Bijbellesing Handelingen 6:8 – 7:5
- Korte preek (5-10 min) over dit gedeelte ([Burret](#))

Het heftige verhaal van Stefanus brengt ons bij het thema 'Staan voor je geloof...' In het begin van het Bijbelboek Handelingen staan de verhalen van Pinksteren, de komst van de heilige Geest, Handelingen 2, de groei van de gemeente, aan het slot van Handelingen 2, en de aanstellingen van de diakenen, Handelingen 6. Je zou denken dat het allemaal goed gaat met de 1e gemeente: de geest, groei, diakenen...

maar in de eerste vijf hoofdstukken staan ook de verhalen over de gevangenneming en ondervraging van Petrus en Johannes, de verdediging van Petrus, bedreigingen, een hulpkreet aan God, gebed, opnieuw gevangenneming. Zo makkelijk was de begintijd niet. Middenin dat moeilijke begin staat Stefanus. Hij is één van de zeven diakenen. Hij is een diepgelovig man en vervuld van de heilige Geest.

Hij verrichtte grote wonderen. Dankzij Gods genade en kracht. Dat staat er gelijk bij.

Groepen uit de synagoge en de Joodse raad irriteerden zich aan de beweging van Jezus. Wat moesten ze met deze nieuwe stroming in Jeruzalem. Gevaarlijk. Hun eigen positie kwam in gevaar. Ze hadden Petrus en Johannes ook al 2x ondervraagd en gevangen gezet. Nu besluiten ze Stefanus aan te pakken. Ze konden niet op tegen zijn wijsheid en tegen de Geest die hem bezielde. Ze halen mensen erbij die valse getuigenissen afleggen. Hij wordt figuurlijk aangevallen. Aan het eind van het verhaal wordt hij letterlijk aangevallen en gestenigd. In hoofdstuk 7 ondervraagt de hogepriester hem. Alsof hij bij de rechter staat. Hij staat terecht. Staat Stefanus voor zijn geloof in God en Jezus Christus?

Ja, zeker. Stefanus staat voor het geloof. Stefanus is een diepgelovig man en vervuld van de heilige Geest. Hij is een voorbeeld voor ons, maar op welke manier is hij een voorbeeld voor ons? Wij leven niet in zo'n heftige tijd als Stefanus... hoewel onze tijd ook steeds onrustiger wordt. Wij, christenen in Nederland, kunnen ons geloof belijden en vieren, wij kunnen in vrijheid naar de kerk komen, doordeweeks in vrijheid activiteiten organiseren, onze diaconie is een gewaardeerde partner in de samenleving. In Nederland gelukkig wel. God zij dank.

In Indonesië kunnen de christenen hun geloof in God ook in vrijheid belijden en vieren, maar in dat grote land, met 90% moslims, is het op sommige eilanden af en toe spannend. Tegenwoordig gaat het gemiddeld goed. De Indonesische regering, de meeste moslims en christenen willen geen onrust en haat. Maar op een enkel eiland is het wel spannend. Sta je dan voor het geloof in God? Wij zijn hier bijeen in de Christus Triumfatorkerk, leden van de CTK en leden van PERKI Den Haag. Staan wij voor ons geloof?

In Nederland hebben we last van de ontkerkelijking (secularisatie). Toch? Sinds de jaren '70 krijgen christenen in Nederland kritiek, worden soms belachelijk gemaakt. Wanneer steeds meer

Nederlanders niet geloven is het toch lastiger om voor jouw geloof in God uit te komen. We zijn een minderheid geworden.

Wij kunnen van elkaar leren, leden van de CTK en leden van PERKI. Hoe kan je in het dagelijks leven God een plek in je leven? Toen ik zelf in Indonesië woonde zag ik dat veel christenen geloof en leven sterk verweven. Geloof en leven is één. Dat is mooi. Laten we elkaar versterken in het geloof in God.

Wat is er nodig om te staan voor het geloof in God?

Stefanus:

1. gelovig mens
2. vervuld van de heilige Geest
3. stralend gezicht
4. in gesprek met God, dicht bij God leven
5. vergevingsgezind, vol van de liefde van Christus

We hoeven, niet als Stefanus in heftige situaties terecht te komen, maar kunnen deze kenmerken ter harte nemen. Past dit bij jou, bij u en mij?

1. gelovig mens
2. vervuld van de heilige Geest
3. open (stralend) gezicht
4. in gesprek met God, dicht bij God leven
5. vergevingsgezind, vol van de liefde van Christus

Wat is er nodig om deze houding aan te nemen?

Het gaat om de relatie met God en de relatie met elkaar!

De relatie met God: zoek contact met God, neem de tijd voor God, zodat hij een plek in je dagelijkse leven heeft, zoek de rust, zoek het vertrouwen in God

De relatie naar elkaar, naar mensen om je heen: zoek contact met elkaar, neem de tijd voor elkaar, zoek het vertrouwen in elkaar

Concreet:

Relatie met God: blij in gesprek met God, bid tot God, zoek rust in het dagelijks leven, zodat God een plek in je leven heeft

Relatie naar elkaar en mensen om je heen:

Laat zien tijdens je werk of tijdens je vrije tijd dat je een christen bent:

- neem de tijd voor je burens, familie en vrienden
- als je in de zorg werkt: neem als verpleegkundige even de tijd aan de rand van een bed
- als je in het bedrijfsleven werkt: werk aan je doelstellingen en laat jouw christelijke levenshouding daarin doorklinken
- als je iemand tegen komt die in nood is: probeer iets van hoop, zorg en troost te bieden, beid de ander aan om samen te bidden
- al je op school werkt: probeer, als leraar een leerling richting in het leven te geven
- als je in het maatschappelijk werk zit, probeer als sociaal werker mensen enige rust en stabiliteit te geven

Zo kunnen we staan voor ons geloof in God. Amen

- Lied: 'Blijf mij nabij' (Tingal sertaku) (Lied 247: 1 en 2)
- Bijbellesing Handelingen 7: 44-60
OvD PERKI (In het Indonesisch) [Nederlands op de beamer] Diana Ariestanti (PERKI)
- Korte preek (5-10 min) over dit gedeelte
Wat een lef en wat een vuur spreekt er uit die lange toespraak van Stefanus.
En dan hebben we nog grote stukken overgeslagen.
Stefanus legt de vinger bij de zere plek. Hij loopt de geschiedenis van Israël af en komt tot de conclusie dat het anders moet. Hij vertelt dat de tegenstem in de geschiedenis steeds genegeerd is.

De crisis in Egypte – wat hebben we daarvan geleerd?

Hoe we omgingen met het Land dat God ons heeft gegeven? Wat hebben we daarvan geleerd? Al die waarschuwingen van de profeten – dat het zo niet verder kan, dat het zo mis gaat lopen. Omdat we niet God dienen maar onze eigen rijkdom en behoeften, dat we ons eigen gelijk achternalopen – het wordt onze ondergang.

En het werd de ondergang van Israël – een tweede Egypte in de Babylonische ballingschap. Het heeft niet geholpen. Terug in Israël ging weer van voren af aan. De tempelcultus werd heilig verklaard terwijl de weduwen en de wezen werden verwaarloost. De religieuze leiders dachten God in hun binnenzak te hebben omdat de tempel in hun midden stond. Maar God is niet te vangen in een gebouw. “De hemel is mijn troon, de aarde mijn voetenbank” citeert Stefanus de profeet (Jesaja (66:1). “Maar u bent halsstarrig, onbesneden van hart en van oren; steeds weer verzet u zich tegen de heilige Geest, zoals uw voorouders ook al deden. Wie van de profeten hebben uw voorouders niet vervolgd?” “en nu hebt u zelf de rechtvaardige verraden en vermoord...”

Stefanus staat voor zijn geloof.

Hij heeft gezien hoe Jezus redding brengt.

Hoe Jezus mensen terug brengt bij God. Terug bij waar het echt gaat: “Heb je naaste lief als jezelf en God boven alles”, zelfs als hij dat met de dood moet bekopen.

Stefanus is ervan getuige geweest dat in Jezus de waarheid te vinden is – hij kent de verhalen van de opstanding en de verschijningen aan de leerlingen – misschien was hij er zelfs wel getuige van.

Het zet hem in vuur en vlam. Hij is opgetild door zijn geloof, in het hol van de leeuw- voor het Sanhedrin- leg hij getuigenis af van zijn geloof en waarschuwt hij: zo kan het niet langer. Keer je opnieuw naar God.

Zulke mensen zijn er niet veel.

Maar ze zijn er wel.

Israëliërs die de straat op gaan en hun eigen regering tot de orde roepen. Stop het buitensporige geweld in Gaza.

Palestijnen in Gaza of de bezette gebieden die kritiek durven leveren op de terreur van Hamas – zijn ze er? Ja, gisteren in Trouw las ik een interview met een Palestijn die Hamas had afgezworen, omdat daar niet de vrede van te verwachten is.

Of anders en dichterbij: Zij er mensen in ons eigen land die naar voren stappen en de onmisbaarheid van het christelijke geloof onder de aandacht brengen. De voorstelling van Bastiaan Ragas en Ad van Nieuwpoort over Jezus en het geloof, misschien?

Diezelfde Ad van Nieuwpoort citeert Jaap Smit, de commissaris van koning in de nieuwe *Kerk in Den Haag*: “Deze tijd vraagt om ‘wakkere mensen’”, zegt hij daar, “die de tekenen van deze tijd verstaan en waar nodig weerstand kunnen bieden tegen krachten die onze democratische rechtstaat bedreigen.”

En hij schrijft verder: “We zien het platgebombardeerde Gaza en de angst die in Israël is gaan regeren na de verbijsterende pogrom van 7 oktober... De populistische wind die in ons eigen Europa waait, lijkt de mentale weerstand tegen al de dreigingen die op ons afkomen te verzwakken. ‘Deze tijd vraagt ook om een wakkere kerk’, In de kerk zijn we vandaag de dag zo in beslag genomen door onze reanimatiepogingen dat we helemaal vergeten waartoe wij geroepen zijn. Want juist in deze tijd hebben we plekken nodig waar mensen samenkomen om te reflecteren op wat er deze dagen aan de hand is. En dan niet zoals in alle commentaren al gedaan wordt, maar vanuit het perspectief van het verhaal dat ons geschonken is. Het verhaal van Mozes en Jezus dat ons taal geeft om onder woorden te kunnen brengen waar we vaak geen woorden voor kunnen vinden. Dat we niet voor de angst gemaakt zijn, bijvoorbeeld. En dat altijd de zachte krachten winnen zullen, ook al zien we dat niet gebeuren. Bijbelse taal geeft ons de juiste instrumenten voor die mentale weerstand die wij deze dagen zo node missen.”

En dat is precies wat Stefanus doet: reflecteren op wat er in zijn dagen aan de hand is vanuit het perspectief van het verhaal waaruit hij leeft. Het verhaal van Mozes en van Jezus dat de vinger op de zere plek legt. Dat we door de levende God worden opgetild uit onze angst. Dat niet de angst regeert, maar de hoop. Dat Jezus zijn angst heeft overwonnen en er liefde voor in de plaats teruggaf. Dat die zachte krachten, dat de kwetsbaarheid van die Ene Mens aan het kruis uiteindelijk sterk is dan al het dood van de wereld bij elkaar. Over mentale weerstand gesproken!

Je moet er lef voor hebben om dat in deze wereld te blijven geloven.

Je moet er nog meer lef voor hebben om dat verhaal te vertellen in een wereld die steeds weer schreeuwt naar eigen belang, egoïsme, kortzichtigheid, leven ten koste van anderen en zondebokken zoekt om het eigen verhaal te verkopen.

Je moet maar durven: een verhaal vertellen van de lange adem. Van de ander voorlaten. Van God ontmoeten in het gezicht van de ongedocumenteerde vreemdeling. De vrouw die met haar kinderen slaapt op een stoel in Ter Apel. De mens die het durf in deze tijd perspectief te bieden en naar God te wijzen.

Stefanus durft het: het straalt aan alle kanten van hem af. Hij is vervuld met de heilige Geest. Hij ziet die andere wereld voor ogen. De luister van God en Jezus aan Gods rechterhand.

Of wij dat kunnen?

Of ik dat durf? Heb ik voldoende mentale weerstand? Ik hoop het.

Het helpt me wel het lef van Stefanus. Het zet mijn leven, deze wereld in een ander perspectief.

Het perspectief van een God die deze wereld lief heeft.

Laten we dat voor ogen houden.

Amen.

- Koorzang door Nafiri

ANTWOORD

- Dankgebed, voorbeden, stil gebed, onze Vader
- Inzameling van de gaven
- Dankgebed over de gaven door de diaken van de PERKI
- Slotlied 'Vreugde, vreugde, louter vreugde' (Hemelhoog 624: 1, 1 en 5)
Kesukaan yang ceria hanya ada pada-Mu

GAAN

- Wegzending en zegen
- Gezongen Amen